

ΙΤΑΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΥ ΜΟΝΤΙ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

Οι δυο γέροι κάθησαν σιωπήλοι δ' ἔνας ἀπέναντι στὸν ἄλλον στὸ μινόδ στρογγυλὸ τραπέζι, τὸ διποῖον ἄλλοτε συγκέντρων τοσού εὐτυχίας.

"Ἔσω τὸ χιόνι ἔπρεψε σὲ πυκνές καὶ παχιές νιφάδες, ἀλλὰ εὐτυχῆς λέν φωστίσεται δ' ἄγριος ἐκείνος βορριάς τῶν Ἀπεννίνων, ποὺ προκαλεῖ τόσας καταστροφές καὶ χιονοστρόβιλους.

Τὸ χωρὶς ὅγρουντονος καὶ τὰ μικρὰ παράθυρα τῶν λευκῶν σπιτιών του ἥταν φωτισμένα.

Καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Πάολο Περολέζε, δῶς τὸν λέγαν στὸ χρυσό, ἀγρυπνοῦσε καὶ ἔκεινη. Οἰκονένεια... "Ἐνα πικό χαμόγελο θὺ ἔφερεν σ' ὅποιονδήποτε η ἰδέα οἰκογενείας ἀποτελωμένης ἀπὸ ἔνα γέρον καὶ μιὰ γηρ," ποὺ ἔνθ μοι καὶ ἀμιλητοὶ ἐκάθησαν στὸ τραπέζι... τὸ τραπέζι τῶν Χριστουγέννων!...

"Ἀπλὴ ἥταν ἡ διάστιση τὸν δωματίου, ἀλλὰ ὅλη καὶ φτωχική. Λίγα κάλια σπολήσιαν τοὺς τοίχους, τὸ ἔνα παρίτυπε τὴν εἰσόδο τῶν Ἰσαλικῶν στρατευμάτων στη Ρωμῇ, τὸ ἄλλο τὸ. Γυριθάλδην καὶ τι ἄλλα λαῖς ἐξ τῶν ταραστάτες τῶν ιεροικῶν μεσῶν τῆς Κουντούζης καὶ τοῦ Μιρέ κον.

Τὰ ἄλλα ἔπιπλα ἥταν ἔνα βαρύν ἔπιπλο, παλὴὸ ἄλλα καλὰ διατηρέον ποὺ χρησίμευαν ως μπουφές, ἔνα μινόδ τραπέζικυ, ἔνα κρημαστὸ ὁγρόλογυ τοῦ τοίχου, δύο τρεῖς πολυθρόνες καὶ ἄλλο τίποτε.

— Αἰήθεια, εἶπε ἡ Τζουζεπίνα διακόπιτοντας τὸν ρεμβασμό τοῦ συζύγου της, δὲν σοῦ φάνεται διτὶ ἔφετος δὲν κάνει τόσο κρέο δόσο πέριο;

— Ναί, ἀπάντησε δ Πάολο. Πέρσοι σᾶν ἀτόψει εἶχε χιονοστρόβιλο.

Κ' η συνομιλία σταμάτησε ώς ἐκεί. Τώρα τὴν σιωπὴν εταραζε μόνο τὸ τίκι - τάκι τοῦ ρολογιοῦ.

Η γονά σὲ λίγο διέκοψε τὴν σιωπὴν γιὰ δεύτερη φορά.

— Ἡρθε ἀπόσει δ ταχυδρόμος, Πάολο; εἶπε.

— Ναί, ἄλλα δὲν μᾶς ἔγοραψε κανεὶς φέος, τῆς ἀπάντησης μὲ παρόπονο γέρος. "Όλοι μᾶς λημπόνηταν.

— Καὶ νὰ συλλογίζεται κανεὶς δει ἄλλοτε τὸ σκέπι αὐτὸν ἥταν σᾶν ἀπόψει γεμάτο χαρά, πρόσθεσε ἡ Τζουζεπίνα μ' ἔνα στεναγμό.

Τώρα δὲ νοῦς τῶν δυο γρεόντων εἶχε πετάξει στὰ περασμένα χρόνια, στὴν ἐποχὴ ποὺ σιὸ τραπέζι αὐτὸν καθόντουσαν ζωηρὸ καὶ γελαστὸ τὰ δύο παιδιά τους, ὁ Τσεκίνος μὲ τὸ ώραιό ἀνάστημα καὶ τὰ μαῦρα μαλλιά καὶ ἡ λεπτοκαμψιμένη καταγῆ των κύρη, ἡ ὕπερφη ἡ Τσελεστίνη, το καμάρι τῶν Περολέζες καὶ ἡ ζήλεια τοῦ χωριοῦ.

Τοσού δέσμον τὸν δύο ζωηρὸ παιδιά καὶ τὰ δύο... Σύροτεκαν τόδη ζωὴ στὸ μικρὸ σπιτάκι ποὺ ἥταν γεμάτο εὐτυχία.

Τώρα δὲ Τσεκίνος ἥταν στὸ σερατό. "Η Ιταλικὴ Κυβέρνησις τὸν ἔστειλε σεήν Κορήη, σ' ἔνα ξένο μέρος, γιὰ νὰ χτυπήσῃ τοὺς Κοητικοὺς ποὺ ἔπαντας τατησαν κατά τῶν Τούρκων. Ἐφυγε μ' ὅλο τὸ τάγμα του γιὰ ἐκείνο τὸ νησί. Κ' ἥταν τους μαύρους ἡ Κορήη ἀπὸ τὸ μικρὸ χωρὶς τῶν Ἀπεννίνων, τὸ χιονισμένο καὶ ὀλόλευκο τούς ήτυχο! ...

Καὶ θυμότυνες ἡ γρηά-Τζουζεπίνα πὼς πέρσι τέτοιες ήμέρες τὸ μίνταγμα τοῦ Τσεκίνον βρίσκοταν στὴν Φλωρεντία καὶ ὁ συνταγματάρ-

χῆς του, τοῦ εἰχε παραχωρήσει δινερδὸν ἔδεια, γιὰ νὰ κάνῃ Χριστούγεννα, μὲ τὴν οἰκογένειά του. Καὶ τὸ καλὸ παιδὶ μὲ ὅλον τὸν χιονοπτερόβιλο καὶ τὴν καποκιούσιά πήγε καὶ σκόρπιε τὴν χαρὰ τῶν είκοσιθυμίσιων τους, μαζὶ μὲ τὰ τραγούδια τοῦ στρατώνος.

Τώρα διμάς ἥταν τόσο μαριώ...

Θυμόταν ἔτειτα ὁ γέρω - Πάολο τὴν μονάχοιβή του Τσελεστίνα, τὴν ἀγαπημένη κόρη του, ποὺ βρίσκονταν καὶ ἔκεινη τῷρα τόσο μαριώ, ἀπὸ τὸ πάπιτε τους.

"Η Τσελεστίνα διμάς, δὲν είχε φύγει διποὺς γεφυρες ὁ Τσελεστίνος. Κινένα καθηκόν δὲν τὴν είχε ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ πατρικὸ τὸ πάπιτε. .

Εἶχεν περάπον δυὸ χρόνια ἀπὸ τόπε. "Η παιδικὴ κυρδιά της, γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν πάφεις ἡ τίποτε ἀλλο κοὶ ἡ καλὴ Τσελεστίνα, ἡ πολυγυρημένη Τσελεστίνα, μιὰ ημέρα ζήτησε ἀπὸ τὸν γονεῖς της, τις ἵν δέμια νὰ τινάδρευθῇ τὸν νεαρὸ χωριό μηχανινό. "Ἐξτορρα Φιορεσάκαλλη, ὁ διοικοῦσα τὸ προπερσινὸ τὸ καλοκαίρι γιὰ εἰχεν πάει στὸ χωριό, μὲ ἐντολὴ νὰ κάμη γεμεμετρικές μελέτες.

Ήταν ἀπὸ τὴν Ρώμη τὸ Φιορεσάκαλλης. Ρωμαΐς μὲ ζωηρότητα Ναπολιτάνου καὶ μὲ ἀμβρότητη Τουρινέζου.

Σὲ κάνα δύο συγκεντότωτες δύοντας ἔγιναν τότε στὸ χωριό, συνέπεια νὰ σχετισθῇ μὲ τὴν Περολέζε. Καὶ ἡ αιώνια Ιστερία ἐπανελήγη γιὰ μυριοστή φορά. Οἱ δύο νέοι ἀγαπήθηκαν.

"Οχι! εἶχεν ἀπαντήσει ὁ γέρω - Περολέζε στὴν κόρη του δταν τοῦ δταν τὴν ζήτησε τὴν ἔδεια νὰ παντρευτῇ. «Οχι, Τσελεστίνα. Ο Φιορεσάκαλλης δέν είναι γνωστός μας ἀνθρωπος. Είνε ἀπὸ τὴν Ρώμη. Είνε ἀπὸ τὴν γονεῖς τοῦ κρύψει μαστήσιμος, ποὺ κρύψει διτὶ δέν μποροῦν νὰ κρύψουν τὰ λευκά μας τὰ χωριό. Σήμερας ὁ Φιορεσάκαλλης βρίσκεται ἐδώ, ουδιοῦ θά πάγι στὴν Φλωρεντία, ἔπειτα εἰς τὸ Μιλάνο καὶ διτέρα δὲν ἔρω ποῦ. Είνε πλανόδιος, είνε ἄγνωστος, εἰνε ἔνοντας.»

Εἶπε καὶ πολλὰ ἄλλα ὁ Περολέζε στὴν κόρη του. Δέν τὸν ἔξευρε τὸν Φιορεσάκαλλη καὶ γι' αὐτὸν δέν τοῦ δέμιε τὴν κόρη του. "Ἐγγνώριζε διμάς τὸν Βιτόριο, τὸν γυιο τοῦ γιατροῦ τοῦ χωριοῦ, λαμπρὸ κοὶ πλούσιο νέον καὶ γιὰ αὐτὸν προώθησε τὴ κόρη τοῦ.

"Η Τσελεστίνα λητιόνησε τὸ χρεωτούμενο πόνον καὶ δέμιε της σέβας καὶ ἔνα βράδυ τοῦ Αύγουστου ἔκαμψε φτερά μαζὶ μὲ τὸν Φιορεσάκαλλη.

"Εδῶ εἶχε τελειώσει τὸ εἰδύλλιο τῶν δυὸ νέων καὶ ἀρριώς τὸ πένθος τῶν δυὸ καλῶν γεράντων... Τὸ πένθος τὸ βαυβό ποὺ μιλάει μὲ δάκρυα σιωπήλα. Εἶχαν ώς τόσο μετανοήσεις απλήρω γιὰ τὴν ἀρνητή τους.

Χαριμόσυνες ἀντηχοῦσαν ἡ καμπάνες τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ. Το παλὴὸ οὐρανόγνοι ἐσημανε ἔνδεκα.

"Η φωτιά στὸ τέκαν κοντεύει νὰ σημύσῃ. "Έροιξε ἑνα-δυὸ ἔντλα μὲ προσοχὴ καὶ κατέβασε τὸ φῶς τῆς λάμπας ποὺ φώτιζε τὸ Χριστούγεννιάτικο τραπέζι.

"Σφρόβεσαν τὰ γονιντά φροέματά τους καὶ ἐτοιμασθῆσαν γιὰ τὸ δρόμο "Ανοιξαν τὴν πόρτα. "Απὸ δέω ἐπερίμενε ἀνύπομπονς δὲ Φάνουσ, ἔνας ὡμοφορος σκύλος μὲ λευκὰ στήγματα, πιστός τῆς οἰκογενείας σύντροφος καὶ φύλαξ τοῦ πιτιοῦ.

— Κάθητε Φάνουσ, εἴτε θωπεύοντας τὸ κεφάλι του ἔξυπνου χώριον ὁ Πάσιο, περιμένει ! Εδό! Ακοῦσι... νὰ μήν ἔρθῃ κανένας... ***

'Ἐβγῆκαν στὸ δρόμο οἱ δύο γέροι. Εἶχε πάνει νὰ χιονίζει καὶ δὲ πυκνὸς καὶ ἄπορος τάπητας, ποὺ σκέπαζε τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ, ἔτοιξε ἄπο τὰ βήματα τοῦ.

* * *

Τὸ χωρὶο ἔξιφνα γέμισεν ἀπὸ φῶτα. Εἶνε τὰ φαναράκια ποὺ κρατοῦνται τὰ παιδιά διατητας, ποὺ σκέπαζε τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ.

— Θὰ πάμε, στὴν ἔκκλησία, εἴπεν ἡ Τζουζεπίνα καὶ σηκώθηκε.

— "Ἄς πάμε, εἴπεν δὲ γέρω Πάσιο, ἀφοῦ τόσα χρόνια τώρα δὲν ἐλεύφαις ἀπὸ τὴν «καλή - Βραδεάν». "

— "Διαβάζει σύνηθεια τοῦ ωροφου χωριοῦ.

— "Ολόλειτος τὸ γωιδι γιορτάζει τὰ χιονιτικά του Χριστούγεννα.

Σὲ μᾶ πατήτη τοῦ δρόμου φάνηκε γιὰ τὸ ζεῦγος των γέρων. "Ἐπέστρεψαν καὶ κείνοι νὰ κάνουν Χριστούγεννα στὸ πάτητο τους.

— "Η πότητη ήτανε κλειστή, διπος τὴν είχανε ἀφήτει. "Ο Φίουσι πήδησε ἀπάνω τους μὲ μικρός ὄλπικές χαρᾶς. "Η Τζουζεπίνα ἀνάψε τὸ φῶς, ἔροιξε τὴν γούνα της καὶ ἀνεβαίνεις τὴ φωτιά.

— "Ἄς ετοιμάζει τὴν σοῦπα, εἴπε.

Ο γέρω-Περούλεζε ἔμεινε μόνος παίζοντας μὲ τὸ σκύλλο του, ἐνῶ ἡ Τζουζεπίνα πηγανορχόταν ἐτοιμάζοντας τὸ δεῖπνο καὶ συγχρόνως κετούσας καὶ κάνα δύο κουβέντες, ἔτοιξε γιὰ νὰ γίνεται κάποια συζήτηση.

— "Ἐχεις ἀκούει καμιά φορά, γιὰ τὰ θαυμάτα ποὺ γίνονται τὰ Χριστούγεννα; ἐρώτησε τὸν ἄντρα της τὴ στιγμή ποὺ καθόταν εἰς τὸ πραπέτη.

— Ναί, είπεν δὲ Πάσιο, μιὰ μόνη φορά...

Σιωπὴ ἐπακολούθησε

— Λέν σου φίνηκε πώς χτυπάεις ἡ πόρτα; εἴπε ἀξιοφόνα σὲ λίγο σκεπτική καὶ φοιτημένη ἡ Τζουζεπίνα.

— Α, μπά! είπεν δὲ Πάσιο. Εἶνε ὁ κόσμος ποὺ γυρίζεις ἀπὸ τὴν ἔκκλησία. "Ἐπειτά ὁ Φάνουσ δὲν ἐτράχηξε διόλον.

Καὶ πράγματι τὸ σκύλι ἡταν ἔπιλωμένο εἰς τὴν γωνιά καὶ παρακολουθοῦε μὲ τὸ βλέμμα τοὺς τοὺς κυρίους του.

— Λοιπόν... ἔξακολούθησεν δὲ Πάσιο, μιὰ φορά...

— Μήν ουφάς ἀμέσως τὴν σοῦπα σου, είπεν ἡ Τζουζεπίνα, θὰ σὲ κάψη. Πέές μου τώρα τι ἥθελες νὰ μοῦ πῆς γιὰ τὰ Χριστούγεννα:

— "Ἐλεγα διτι μιὰ φορά...

— Εξαφάνισα δικούσας ἀκούστηκαν χτυπήματα στὴν πόρτα καὶ δινατάρα μάλιστα. "Ο γέρω - Πάσιο διέκριψε τὴν ιτεροία του, ἐνῶ δὲ Φάνουσ ὅρμησε γανγίζοντας κατὰ τὴν πόρτα.

— Ο Πάσιο ἀνοίξει ἀμέσως τὸ παράθυρο τοῦ ἔγγαλου μὲ δυνατή κραυγή.

— "Ανοιξε Τζουζεπίνα! Τὰ παιδιά μας! ... ***

Δὲν ἤπαν ἀκριβῶς τὰ παιδιά τους. "Ήταν μόνη ἡ Τσελεστίνα ἡ κακή ἡ κόρη. "Ο ἀλλος δὲν ἤταν δὲ Τσελενίος... ἤταν δὲ Φιορεσκάλλη. "Ενα μικρό παιδί μὲ δύο-τρια δέματα τὸν συνάδευτο.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνην ἔνα χαριτωμένο νήπιο, ποὺ τὸ κραυτόδεσμο στὴν ἀγκαλιά της ἡ παραμάνα του, ἡ δύοις μπήκε μαζί μὲ τὸ ἀνδρόγυνο στὸ σπίτι, φωνάζεις φοβισμένα :

— Μαμά!

Πρώτη προφθάση διως ἡ Τσελεστίνα νὰ τὸ πάρη στὴν ἀγκαλιά της, τὸ ἐπήρην δὲ Τζουζεπίνα καὶ τὸ ἔδωκε στὸν Πάσιο :

— Εκείνο πρόχιστος νὰ γελάρῃ.

— Φίλησε τὸν παππού σου, παιδί μου, είπεν ἡ Τσελεστίνα.

Καὶ ὁ καλλές δὲ γέρως ἀφοῦ ἀνοίξει τὴν ἀγκαλιά του στὴν κόρην του, ποὺ τὴ θεωροῦσε χαμένη, ἐφλήσε καὶ τὸ παιδί της δύως δὲν φιλοῦσε στὴ φάνη τὸ νήπιο τῶν Χριστούγεννων !...

Τὸ σπίτι είχε ξινάρη τὴ χιούμ του...

Βρεθελεματίες Μόντι

—

— Επειδὴ ἡ ἀγάπη είνε ἀδάνατη τὴν στιγμή ποὺ νομίζομε πώς τὴν σκοτωνόμενο δὲν κάνουμε μᾶλλο πιαρά τὴν θάφτουμε ζωντανὸν μέσον στὴν καρδιά μας.

Γεωργία Σάνδη

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

Η Παναγία μὲ τοὺς Ἀγγέλους
(Τοῦ Μουσιλλοῦ)

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η κευζίνα τοῦ Καρόλου Β'

— Οταν ἤταν ἔξοριστος στὴν Ἀγγλία ὁ ιπτότης δὲ Σεβρέζ, εἶχε προσβληθῆ τὰ Χριστούγεννα, σὲ γεύμα ἀπὸ τὸ βα πλέα τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὸ ἀπάραβατο Χριστούγεννιάτικο ἔθιμο τῆς Ἀγγλικῆς αὐλῆς. "Ο ιπτότης βρήκε οἰκεῖη κι' ἀνυπόφορη τὴν μαγιευτὴ τοῦ Αγγλικού βασιλεύος, μᾶς δὲν είτε πιπτοῦ...

Σύμφωνα μὲ τὴν ἔμπιστυνα τῆς ημέρας, οἱ ἀξιωματοκράτοι ἐπειθίσαντες τὸν Κάρολο Β'. γονατίστε. "Ο βασιλεὺς ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τοῦ ιππότου στὸ ἔθιμο αὐτὸν καὶ τὸ ἐσχατήτηρισθεῖς ἔνδειξε πειθαρχῶν, ποὺ δὲν γίνεται γιὰ κανένα δλλονό γηγενόν.

— Μεγαλεύτατε, τοῦς ἀπήντησεν τὸτε ὁ δὲ Σεβρέζ, βρίσκοντας ἀφορμὴ νὰ ξεθυμάνῃ, νόμιζα πὼς οἱ ἀξιωματοκράτοι σας γονατίζουν γιὰ νὰ σᾶς ξηρήσουν συγγάμη... γιὰ τὰ κακά φαγητά ποὺ σᾶς σεβίζουν !...

Ἐρχεστε νὰ σευπάρωμε

Μιὰ μέρα ποὺ οἱ δυὸ μεγάλοι καλλιτέχναι, ὁ μουσικὸς Λίστας καὶ ὁ Ρουμπίν, ὁ ἀοιδος, δῶσαν μαζὶ ἵνα κονσέρτο σὲ μὰ ἐπαρχιακὴ πόλη τῆς Γαλλίας, είδαν ποὺ μάλη τὸν έπιπληξη, διπέ μέσα στὴν αἴθουσα δὲ ἤταν παραπάνω ἀπὸ τρινήτηρην θεατών. Μὲ δύο τὸ κακό τους καὶ τὰ νεῦρα τους, διαβάζοντας σὰν Θεός. "Άλλε βλέποντας διτι τὸ ἀκροατήριο δὲν είχε καθόλου κέφι νὰ κειροκρήτηση, δὲ Λίστα προσώπωσε στὴν ἀκρη τῆς σκηνῆς καὶ είτε στὸ κοινόν γιὰ τὸ εἰρωνευθῆ καὶ νὰ ξεθυμάνῃ :

— Κριού καὶ κυρίων! (μονάχα μιὰ κυρία βρισκόταν στὴν αίθουσα) Μοῦ φαίνεται πῶς ἀκούστητε ἀκετεῖ μουσική. Νὰ τολμήσω τώρα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ φθῆτε νὰ σουπάρετε ἀπόψε, μαζὶ μας ;

— Ήταν βραδεία παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων.

Καὶ οἱ θεαταὶ μὴ καταλαβαίνοντας τὴν εἰρωνεία τοῦ συνθέτου, πιστεύοντας πῶς τοὺς μιλάει σοφαρά, δευτήκανε, χωρίς πολλούς δισταγμούς τὴν πρόσκλητη, καὶ στρώθηκαν στὸ πραπέτη !...

Τὸ πρότεινο τοῦτο ἔστοιχησε στὸ δέκατο 1200 φράγκα !... Μά τὴν ἐπομένη βγάλλει τὰ ἔξοδά τους μὲ τὸ παραπάνω. Δώσαντε διεύθετο καρτέλο καὶ κοσμήτηρις ἔτοξε νὰ καταλύσῃ τὴν αἰθουσα. Τὶ είλε συμβέλει; "Απλούστατα είχε διασούθη ἡ εἰδήσιος τοῦ Χριστουγεννιάτικου σουπέ, καὶ τὸ κοινὸν πῆγε νὰ ἀκούσῃ μὲν μουσική, ἀλλὰ καὶ νὰ σουπάρῃ τζάμπα !

Φυσάση τὴν πόρτα μὲν δὲ Λίστα δὲν ἐκάλεσε τοὺς ἀκροαταὶς νά... γενματάσουν. Κι' αὐτοὶ φέτα τὴν συναυλία μὲ ἀδειανὸ στομάχι, ὑβρίζοντες καὶ διαμαρτυρόμενοι, δι...ξημώθηκαν !

Θ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΩΒΝΟΣ

Ο ἐν Σερίφῳ λαϊδος κ. Α. Γραμματός διαβάσας στὸ «Μπουκέτο» τὰ δημοσιευθέατα περὶ τοῦ Βισιλέως "Οθωνος ἀνέ δοτα, εἰλε τὴν καλοσύνην τοῦ στειλῆ καθ' ὑ γραν ενδιλόστετο ἐν τῷ μέσῳ διαφόρων κυρίων καὶ κυριών τῆς τιμῆς Συνεκνήθη δὲ τοὺς ἀνικρύσσασα τὰ δάνθη αὐτά, ἀλλὰ καὶ τὸν διαρχή την ἔξωγιάθη, διτε τὰ κατεπάτησε !

Κατόπιν ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοιτῶνα της καιδρικούς καλλιτεχνούς της Ανάκτορα τῶν Αθηνῶν ἀπέραπτο σὲ στὴν εἰδότην Βισιλέων Αμαλίαν ἔνα μπουκέτο ἀπὸ ἀνὴρ τοῦ Βισιλέων Κήπου. "Η Αμαλία ἐλαβε τὴν ἀνθοδέσμην αὐτὴν καθ' ὑ γραν ενδιλόστετο ἐν τῷ μέσῳ διαφόρων κυρίων καὶ κυριών τῆς τιμῆς Συνεκνήθη δὲ τοὺς ἀνικρύσσασα τὰ δάνθη αὐτά, ἀλλὰ καὶ τὸν διαρχή την ἔξωγιάθη, διτε τὰ κατεπάτησε !

Κατόπιν ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοιτῶνα της καιδρικούς καλλιτεχνούς της Ανάκτορα τῶν Αθηνῶν οἱ μεγάλοι τοῦ Βισιλέων Αμαλίας διηγείτο ἀλλοτε δὲτατη τὴν ἔποχη τῶν σπουδαστῶν της Αθηναϊκής της Δαμβέρης ὅτον είχαντας σταθεῖς οἱ εἰδότεις τοῦ Βισιλέως γιὰ νὰ τὸν ἐπισκεψθεῖ.

Μεταξὺ τῶν Μάλλων, στὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως, οἱ "Ελλήνες πουδαστοί επόρσειναν στὸν "Οθωνα νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἀνόρθωσα τῆς Αετοφύου Λαοντίδου, μᾶς διηγείτο ἀλλοτε δὲτατη τὴν ἔποχη τῶν σπουδαστῶν της Γερμανίας ἐπῆγαν μαζὶ μὲ μάλλους "Ελλήνας πουδαστοίς στὴν Δαμβέρη ὅτον είχαντας σταθεῖς οἱ εἰδότεις τοῦ Βισιλέως γιὰ νὰ τὸν ἐπισκεψθεῖ.

Μεταξὺ τῶν Μάλλων, στὸ τέλος τῆς συνεντεύξεως, οἱ "Ελλήνες πουδαστοί επόρσειναν στὸν "Οθωνα νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἀνόρθωσα τῆς Αετοφύου Λαοντίδου, μᾶς διηγείτο ἀλλοτε δὲτατη τὴν ἔποχη τῶν σπουδαστῶν της Γερμανίας σαντούς φρόντονται, ἀπόρηση τὸν πόχην ἀπὸ τέτοιου εἰδότους ἀπερισκεψίας γιὰ τὸ καλὸ τῆς "Ελλάδος!